

Jesteś mój tylko mój

Irena Santor

Gdy stoimy tak do siebie przytuleni
Nie czujemy nadchodzącej już jesieni
Oczy mamy jeszcze pełne lata
Jeszcze lato mamy całe w kwiatach

Gdy stoimy tak we dwoje o zachodzie
Ptaki piszą nam na niebie i na wodzie
I w olszynach i dąbrowach
Wypisują wciąż te słowa:
Jesteś mój, tylko mój!

Powiązały nas tu już na wieki
Brzóz gałązki i ta wstążka rzeki
I te chałup wiejskich dymy
I te nitki srebrne zimy
Nawet chmur wiosennych klucz daleki

Gdy idziemy tak we dwoje, dłoń przy dłoni
Żaden smutek nas już nigdy nie dogoni
Choć nas szuka w różnych życia stronach
Nigdy nie odnajdzie drogi do nas

Gdy idziemy tak we dwoje, pełni słońca
Złoty motyl swoim skrzydłem lilie trąca
Trąca lilie i powoje
By dzwoniły słowa moje:
Jesteś mój, tylko mój!